

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **N. B.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Městský úřad Krnov**, se sídlem Hlavní náměstí 1, Krnov, zastoupeného Mgr. Josefem Tobiáškem, advokátem se sídlem Hlavní náměstí 1a, Krnov, o žalobě proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 6. 2018, č. j. 22 A 88/2016 - 70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**
- IV. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a dosavadní řízení

[1] Příkazem ze dne 21. 7. 2015 shledal žalovaný žalobce vinným ze spáchání správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), za což mu uložil pokutu ve výši 1.500 Kč.

[2] Příkaz byl žalobci doručen dne 24. 7. 2015 osobním převzetím. Dne 29. 7. 2015 obdržel žalovaný elektronické podání bez elektronického podpisu a dne 3. 8. 2015 totéž podání již s elektronickým podpisem. Podání bylo označeno jako odpor, obsahovalo příslušnou spisovou značku, identifikaci žalobce, s tím, že je zastoupen společností FLEET Control, s.r.o., podatelem odporu je FLEET Control, s. r. o. - Bc. J. K., jednatel této společnosti. Přílohou byla plná moc pro zastupování žalobce touto společností, datovaná 5. 6. 2015, bez jakéhokoli podpisu. Žalovaný vyzval FLEET Control, s.r.o. usnesením ze dne 4. 8. 2015 k odstranění vady podání, spočívající v prokázání zastoupení, stanovil k tomu lhůtu 5 dnů od doručení výzvy a poučil ji, že pokud vada nebude odstraněna, nebude správní orgán k podání přihlížet. Výzva byla společnosti doručena téhož dne do datové schránky. Společnost nijak nereagovala, žalovaný k odporu nepřihlížel.

[3] U Krajského soudu v Ostravě brojil žalobce proti nečinnosti žalovaného, která měla spočívat v nevydání rozhodnutí ve výše uvedené věci, neboť žalobce měl za to, že proti příkazu účinně podal odpor.

[4] Krajský soud žalobu rozsudkem ze dne 9. 11. 2016, č. j. 22 A 88/2016 - 45, zamítl. Ke kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (rozsudkem ze dne 31. 8. 2017, č. j. 1 As 352/2016 - 36).

[5] Nejvyšší správní soud konstatoval, že krajský soud se nedostatečně vypořádal s námitkou povinnosti správních orgánů za jistých okolností doručovat výzvu k odstranění vad spočívajících v doložení zastoupení jak zástupci, tak přímo účastníku řízení. Kasační soud upozornil na vývoj judikatury k této otázce a zavázal krajský soud, aby posoudil, zda v projednávané věci byly naplněny podmínky k výzvě samotného účastníka řízení, či nikoliv, a aby v navazujícím řízení přihlédl ke specifickým zkráceného příkazního řízení, neboť postupy i výsledky řízení o odvolání (kdy je vždy výsledkem řízení rozhodnutí, podání odvolání vždy zahajuje řízení o odvolání apod.) a pokračování v řízení po podání odporu, jsou odlišné.

[6] K námitce posouzení osoby podatele Nejvyšší správní soud konstatoval, že za podatele lze považovat samotného zástupce, jenž podání elektronicky podepsal svým jménem, teprve v okamžiku, kdy je takřka postaveno najisto, že osoba zástupce ve skutečnosti nebyla účastníkem řízení zmocněna k jeho zastupování. Jen v takové situaci vystupovala osoba domnělého „zástupce“ toliko sama za sebe a podání činila vlastním jménem, nikoli jménem účastníka. Naopak, pokud zástupce skutečně byl zmocněn k zastupování účastníka, činí podání jménem zastoupeného a podatelem je tudíž sám účastník. Krajský soud tuto otázku vyložil nesprávně, když velmi stručně shrnul, že podatelem je vždy osoba, která podání fakticky činí, tj. v daném případě osoba zmocněnce (společnost FLEET Control), a nebylo tedy třeba k doplnění náležitostí podání vyzývat samotného účastníka. Soud se tímto implicitně vypořádal rovněž s námitkami stěžovatele ohledně povinnosti správních orgánů vyzvat přímo účastníka k doplnění vlastnoručního podpisu na odporu a nedostatku poučení o uznání úkonu podle ustanovení § 34 odst. 4 správního řádu. V dalším řízení se měl krajský soud v souladu s právním názorem kasačního soudu vypořádat rovněž s těmito žalobními námitkami.

[7] Krajský soud v dalším řízení žalobu opět zamítl.

[8] K námitce, že měl žalovaný k odstranění vady plné moci spočívající v absenci podpisu zmocnitele vyzvat i samotného žalobce, krajský soud uvedl, že judikatura se v této otázce neustále vyvíjí a nelze ji označit za ustálenou či jednotnou, neboť se v jednotlivých případech vyskytují specifické okolnosti. Závěry judikatury je proto třeba posuzovat vždy v kontextu konkrétních situací. Dále shrnul obsah rozsudků Nejvyššího správního soudu uvedených v žalobě, ve zrušovacím rozhodnutí kasačního soudu a ve vyjádření žalobce ze dne 21. 2. 2018. Většinu rozsudků neshledal relevantní z důvodu odlišného skutkového stavu (1 As 34/2016 - 35, 10 As 266/2014 - 32, 1 As 96/2015 - 32, 1 As 100/2015 - 57, 1 As 290/2016 - 33, 1 As 158/2016 - 28, 2 As 147/2017 - 29, 10 As 151/2014 - 33). Příležitostně shledal rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2016, č. j. 7 As 28/2016 - 48.

[9] Soud uvedl, že v nyní projednávaném případě byla deklarovaným zástupcem společnost FLEET Control, s.r.o., tedy jeden ze subjektů dlouhodobě známých soudům rozhodujícím ve správním soudnictví i správním orgánům v souvislosti s přestupky a správními delikty v dopravě, a to jako subjekt zásadně činící procesní obstrukce (viz např. rozsudek ze dne 27. 10. 2015, č. j. 6 As 117/2015 - 29, či ze dne 17. 9. 2015, č. j. 10 As 101/2015 - 45). Nejvyšší správní soud opakovaně a setrvale odmítá praktiky společnosti FLEET Control, s. r. o. jako obstrukční a ztotožňuje se s postupem správních orgánů a soudů, pokud takovým jednáním nepřiznávají právní účinky a považují je za zneužití práva (srov. např. rozsudek ze dne 8. 6. 2016, č. j. 5 As 59/2015 - 27).

[10] Krajský soud proto setrval na názoru, že – v tomto konkrétním případě – byl postup správního orgánu zákonný a dostačující, pokud vyzval deklarovaného zástupce k odstranění vady podání, spočívající v prokázání zastoupení, poučil jej o následcích neodstranění vady, a když se nedočkal žádné reakce, k podání odporu nepřihlížel. Na tom nic nemění ani skutečnost, že se jednalo o příkazní řízení, tedy o zvláštní druh správního řízení, jehož účel je zaměřen zejména na rychlost a hospodárnost řízení. Přesně k protahování řízení za účelem dosažení prekluze slouží právě obstrukční snahy FLEET Control, s.r.o. a podobných subjektů, jak již také NSS mnohokrát uvedl. Účastník příkazního řízení má přitom možnost, jak brojit proti „nečinnosti“ správního orgánu, a to tvrdit – tak jako v nyní projednávané věci – že jeho odpor způsobil zrušení příkazu (srov. rozsudek ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014 - 32). Obhajoba účastníkových veřejných subjektivních práv je tedy zachována.

[11] K námitce, že správní orgán měl žalobce vyzvat k doplnění náležitosti odporu – vlastnoručního podpisu, krajský soud s ohledem na obecný závazný právní názor kasačního soudu uvedl, že v daném případě, jak vyplývá ze správního spisu, žalobce převzal příkaz osobně dne 24. 7. 2015, a za jeho následující úkon by mohla být považována až žádost o opatření proti nečinnosti doručená krajskému úřadu dne 26. 11. 2015. Soud měl za to, že pokud by žalobce skutečně měl v úmyslu podat odpor proti příkazu, jistě by se zajímal o průběh či alespoň o výsledek následujícího správního řízení, a to buď u svého zástupce, nebo přímo u správního orgánu. Soud připomněl, že lhůta k rozhodnutí je dána zákonem, zde by v souladu s § 71 odst. 1, 3 správního řádu činila maximálně 30 dnů. Impulsem k podání žádosti o opatření proti nečinnosti bylo, jak je v ní výslovně zmíněno, až upozornění na nedoplatek. Za těchto konkrétních okolností, s přihlédnutím k charakteru „zástupce“, dospěl soud k závěru, že i zde byl postup správního orgánu

správný, pokud podání přičítal přímo společnosti FLEET Control, s.r.o., z jejíž datové schránky bylo podání odesláno.

[12] Žalobcem citovaný rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 12. 2015 č. j. 10 A 208/2015 - 21, neshledal soud přílehlavým, neboť řešil skutkově odlišný případ. V citovaném řízení na rozdíl od nyní projednávané věci bylo postaveno najisto, že účastník někoho zmocnil k zastupování. Za těchto konkrétních okolností je logické, že by správní orgán měl informovat účastníka o tom, že neshledal jeho zástupkyni způsobilou k zastupování. Krajský navíc poukázal na výslovné znění § 34 odst. 4 správního řádu, který obecně k uznání úkonu vyžaduje žádost účastníka, nikoli iniciativu správního orgánu.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[13] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[14] Stěžovatel namítá, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda měl správní orgán vyzvat k odstranění vady plné moci – chybějícího podpisu – též samotného účastníka řízení, nikoliv jen zástupce. Judikatura v dané věci je nejednotná, jak krajský soud správně uvedl, za takové situace měl však soud žalobě vyhovět. Nejednotnost judikatury nelze klást k tíži účastníka. K tomu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2014, č. j. 2 Afs 91/2012 – 82.

[15] Stěžovatel nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že rozsudky, které byly v jeho prospěch, nejsou relevantní. Jednak na ně poukázal sám Nejvyšší správní soud, zadruhé krajský soud v zásadě z rozsudků vždy extrahoval právní věty, které nejsou pro posouzení věci rozhodné, a naopak pominul jednoznačné závěry, které zněly ve prospěch stěžovatele. Krajský soud v podstatě vybral selektivně jeden rozsudek sedmého senátu, a s převážně účelovou argumentací vyloučil celý „judikatorní zbytek“.

[16] Odkazoval-li krajský soud na konkrétní osobu zástupce a předchozí zkušenosti správních orgánů, pak je nutno konstatovat, že naopak, byl-li zástupce stěžovatele správním orgánům znám, neboť obecně zastupuje účastníky řízení, pak se muselo jevit o to více pravděpodobně, že zastupuje i stěžovatele. Tím spíše pak měl správní orgán vyzvat k doložení plné moci též samotného stěžovatele, neboť judikatura se shoduje na tom, že minimálně v případě, kdy se zastoupení jeví jako pravděpodobné, je nutné vyzvat k odstranění vady plné moci též samotného zmocnitele. Stěžovatel odkazuje na rozsudek ze dne 7. 8. 2014, č. j. 10 As 151/2014 - 33. Společnost FLEET Control znala spisovou značku, termín, kdy bylo možné odpor podat (byl podán včas), což dle Nejvyššího správního soudu rozptyluje pochybnost o vůli stěžovatele být zastoupen touto společností.

[17] Krajský soud tvrdil, že společnost FLEET Control činí obstrukce, a proto je na místě jejím jednáním nepřiznat právní účinky. Není-li na místě přiznat úkonům této společnosti právní účinky, pak ovšem měl správní orgán stěžovatele poučit o tom, že musí podat odpor sám. Nadto, za takové situace tedy nemohly být přiznány právní účinky ani doručování výzvy této společnosti, a tím spíše měl správní orgán doručovat výzvu samotnému účastníku.

[18] Krajský soud dle stěžovatele nedostal závaznému právnímu názoru, že má při posuzování věci přihlídnout ke specifickým zkráceného příkazního řízení. Krajský soud vůbec nezvažoval, že v případě příkazního řízení, na rozdíl od klasického podání odvolání, je uplynutím lhůty k doložení plné moci „konec“. I z toho důvodu by měl správní orgán postupovat s vyšší mírou obezřetnosti.

[19] K vypořádání námitky, že správní orgán měl za situace, kdy postavil najisto, že podání nepodal stěžovatelův zástupce, vyzvat samotného stěžovatele k doplnění vlastního podpisu pod textem odporu, stěžovatel uvádí, že je nerozhodné, kdo je podatelem odporu. Podstatné je pouze to, že správní orgán disponuje listinou, na které je napsáno „podávám odpor“, je na ní vymezena spisová značka, a jméno účastníka. Jediné, co chybí této listině k tomu, aby byla perfektní, je podpis. Pokud správní orgán postaví najisto, že účastník řízení není zastoupen, pak mu nezbyvá, než k odstranění této jediné vady podání, spočívající v absenci podpisu žalobce, vyzvat přímo žalobce. Na věci nemůže nic změnit ani to, zda se žalobce iniciativně po 30 dnech domáhal vydání rozhodnutí. Žalobce má naopak přirozený zájem na běhu lhůt, a iniciativním „urgováním“ správního orgánu o vydání rozhodnutí by šel sám proti sobě.

[20] Závěrem stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu, neboť krajský soud se nezabýval otázkou, zda bylo povinností správního orgánu poučit žalobce o jeho procesním právu dle § 34 odst. 4 správního řádu, tj. požádat o uznání úkonu učiněného jinou osobou za úkon zástupce. Nejvyšší správní soud přitom ve zrušujícím rozsudku krajský soud zavázal, aby žalobní bod vypořádal.

[21] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[22] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zabýval se přípustností kasační stížnosti, jelikož se jedná o tzv. opakovanou kasační stížnost v téže věci. Napadeným rozhodnutím je nyní pravomocné rozhodnutí krajského soudu, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno kasačním soudem. Soudní řád správní v § 104 odst. 3 písm. a) stanoví, že taková kasační stížnost je nepřipustná, což neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Toto ustanovení je však třeba zároveň vykládat ve světle zachování co možná nejširšího přístupu k soudu tak, že kasační stížnost není možné podat opakovaně „z týchž důvodů“ (viz k tomu podrobně Potěšil, L., Šimíček, V. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Leges, 2014, str. 1003 – 1004). Některými nyní vznesenými kasačními námitkami se ve svém předchozím rozsudku kasační soud nezabýval, jelikož rušil rozsudek krajského soudu pro nepřezkoumatelnost z důvodu, že řádně nereagoval na některé žalobní námitky, a proto jsou tyto námitky nyní přípustné (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009 – 165, č. 2365/2011 Sb. NSS). Dále stěžovatel namítá, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem. Kasační stížnost je proto přípustná. Má i požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[23] Nejvyšší správní soud proto přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[24] K otázce, zda měl správní orgán vyzvat k doplnění podpisu na plné moci kromě zmocněnce též zmocnitele, skutečně neexistovala jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu. Tato nejednotnost však byla překonána rozhodnutím rozšířeného senátu, který dle § 17 s. ř. s. zajišťuje jednotu v rozhodování Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017 - 33, který se této otázce věnoval, rozšířený senát konstatoval, že: *„byla-li tedy žaloba podána zmocněncem jménem zmocnitele (procesní úkon byl zjevně činěn za jiného), je zákonnou povinností zmocněnce doložit soudu své oprávnění zmocnitele zastupovat. Pokud tuto zákonnou povinnost zmocněnec přes výzvu soudu nesplní, pak je soud oprávněn žalobu odmítnout pro nedostatek podmínek řízení, aniž by byl povinen vyzývat ke splnění této povinnosti vedle zmocněnce i samotného zmocnitele.“* Tento závěr je možné bez dalšího aplikovat i na zastoupení před správním orgánem, neboť podmínky pro jednání za jiného na základě plné moci jsou dány v s. ř. s. i ve správním řádu totožně (srov. § 33 správního řádu a § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 24 o. s. ř.). Rozšířený senát dodal, že soud (zde správní orgán) má povinnost oslovit kromě zmocněnce též zmocnitele pouze ve výjimečných případech, například pokud si účastník řízení zvolil nepřipustně dva zmocněnce. Žádné výjimečné okolnosti, které by odůvodňovaly povinnost vyzvat k odstranění vady plné moci též zmocnitele, v projednávané věci nenastaly.

[25] Názor, který k věci zaujal krajský soud, byl rozšířeným senátem přijat jako správný, nejednotnost předchozí judikatury tak nešla k tíži stěžovatele. Rozsudkem rozšířeného senátu byl zároveň překonán proud judikatury, který za rozhodnou skutečnost považoval „pravděpodobnost zastoupení“, v tomto směru je proto stěžovatelova argumentace nerelevantní.

[26] Důvodnou neshledal kasační soud ani námitku, že nepřiznal-li krajský soud jednání společnosti FLEET Control právní účinky, tím spíše měl k odstranění vady plné moci vyzvat stěžovatele. V projednávané věci je zřejmé, že krajský soud nenabyl přesvědčení, že společnost FLEET Control učinila úkon, kterému by neměly být přiznány právní účinky. Právě naopak uzavřel, že podání odporu je přičitatelné pouze této společnosti. Skutečnost, že v některých případech nejsou obstrukčním jednáním zmocněnců (ke kterým patří i uvedená společnost) ve správních řízeních přiznány právní účinky, krajský soud uvedl pro vykreslení charakteristiky společnosti FLEET Control a taktik, které využívá. V soudem zmiňované věci 5 As 59/2015 se jednalo o nepřiznání právních účinků písemnosti odeslané z Libanonu, neboť ze skutkových okolností bylo zřejmé, že se jedná o obstrukční taktiku. Správní orgán i následně soudy proto jednání vyhodnotily jako zneužití práva.

[27] Nelze se ztotožnit ani s námitkou stěžovatele, že krajský soud nedodržel závazný právní názor stran posouzení specifík příkazního řízení v dané věci. Nejvyšší správní soud nevyslovil, že by v příkazním řízení měl existovat speciální režim v otázce vyzývání k odstranění vad plné moci, pouze zavázal krajský soud, aby se touto otázkou zabýval. Krajský soud zcela srozumitelně vyložil, proč má za to, že skutečnost, že se jedná o příkazní řízení, nemá vliv na závěr o nutnosti vyzvat k odstranění vady zastoupení pouze

zmocněnce. Nejvyšší správní soud se s vysloveným závěrem ztotožňuje. Je třeba vzít v úvahu, že předchozí rozhodnutí kasačního soudu (1 As 352/2016) bylo vydáno v době, kdy judikatura k otázce komu je třeba doručovat výzvu, nebyla sjednocená a vždy se přihlíželo ke konkrétním okolnostem případu. V takové situaci logicky Nejvyšší správní soud zavázal krajský soud, aby zhodnotil okolnosti dané věci, tedy i fakt, že se jednalo o příkazní řízení. Otázka doručování výzvy je však již rozhodnutím rozšířeného senátu vyjasněna (viz výše) a Nejvyšší správní soud neshledal, že by se v příkazním řízení měla aplikovat jiná pravidla.

[28] Je pravdou, že v případě, kdy správní orgán vyhodnotí, že odpor nebyl účinně podán, nevydává se žádné další rozhodnutí a odpor nabývá právní moci. Ovšem i v případě odvolání, pokud byl zmocněnec vyzván k odstranění vady plné moci a byla mu stanovena lhůta usnesením dle § 39 odst. 1 správního řádu, je taková lhůta propadná (srov. rozsudek ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 Azs 115/2016 – 34), zmocněnec může pouze požádat o prominutí zmeškání lhůty.

[29] Doručováním výzvy k prokázání zmocnění v příkazním řízení se Nejvyšší správní soud zabýval například i v rozsudku ze dne 30. 4. 2019, č. j. 1 As 117/2018 - 39, přičemž neshledal, že by z důvodu specifického řízení neměl být aplikován závěr rozšířeného senátu. Rozšířený senát správně uvedl, že je povinností zmocněnce prokázat oprávnění za zmocnitele jednat. Pokud tak neučiní, ačkoliv takovým oprávněním disponoval, jedná se o jeho pochybení, které však nepřísluší napravovat správnímu orgánu či soudu. Ujednání o zastupování je soukromoprávním závazkem mezi dvěma osobami, a porušení práv a povinností z tohoto závazku je čistě soukromoprávním sporem. Je přitom vždy na uvážení zmocnitele, komu udělí oprávnění k zastupování (k tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018 - 39).

[30] Stěžovatel dále namítá, že v případě, kdy správní orgán postavil na jisto, že účastník řízení není zastoupen, měl jeho samotného vyzvat k odstranění vady podání – podpisu odporu. Krajský soud ve svém prvním rozsudku uvedl, že to nebylo třeba, neboť podatelem je vždy osoba, která podání fakticky činí. Tento názor Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku odmítl jako nesprávný a uvedl, že: „*že za podatele lze považovat samotného zástupce, jenž podání elektronicky podepsal svým jménem, teprve v okamžiku, kdy je takřka postaveno najisto, že osoba zástupce ve skutečnosti nebyla účastníkem řízení zmocněna k jeho zastupování. Jen v takové situaci vystupovala osoba domnělého „zástupce“ toliko sama za sebe a podání činila vlastním jménem, nikoli jménem účastníka. Naopak, pokud zástupce skutečně byl zmocněn k zastupování účastníka, činí podání jménem zastoupeného a podatelem je tudíž sám účastník.*“. Z uvedeného vyplývá, že podatelem odporu by byl sám stěžovatel, pokud by zmocněnec doložil oprávnění k jeho zastupování (viz výše). Protože tak však neučinil, správní orgán správně vyhodnotil, že společnost FLEET Control k zastupování stěžovatele zmocněna nebyla a podání proto přičítal jí, tedy neoprávněnému podateli. Krajský soud též správně upozornil, že ze spisového materiálu neplyne, že by odpor podával stěžovatel sám.

[31] Krajský soud se dle stěžovatele dále nezabýval námitkou, že správní orgán jej měl poučit o možnosti požádat o uznání úkonu učiněného jinou osobou dle § 34 odst. 4 správního řádu. Tomuto tvrzení nemůže Nejvyšší správní soud přisvědčit. Krajský soud

uvédl, proč se na souzenou situaci dle jeho názoru nevztahuje rozsudek, který stěžovatel uváděl na podporu své argumentace, a uzavřel, že uznání úkonu vyžaduje iniciativu účastníka, nikoliv správního orgánu. Závěr soudu obстоjí i z hlediska věcné správnosti. Obdobnou otázkou se Nejvyšší správní soud k námitkám stěžovatelů zastoupených týměž právním zástupcem zabýval již vícekrát (srov. rozsudek ze dne 3. 5. 2016, č. j. 7 As 28/2016 - 48, ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 79/2016 - 32, či ze dne 1. 2. 2018, č. j. 1 As 127/2017 - 38), přičemž vždy dospěl ke stejnému závěru, a to i s ohledem na procesní taktiky zástupců vystupujících ve správních a soudních řízeních.

IV. Závěr a náklady řízení

[32] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[33] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

[34] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost stěžovateli. Podle usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 10 Afs 186/2014 - 60, č. 3396/2016 Sb. NSS, platí, že „účastník řízení podávající ve své věci opakovaně kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu vydanému poté, kdy bylo předcházející rozhodnutí ke kasační stížnosti téhož účastníka Nejvyšším správním soudem zrušeno, již není povinen soudní poplatek za tuto další kasační stížnost platit, pokud ve věci již jednou tento poplatek zaplatil.“ Stěžovatel zaplatil soudní poplatek ve výši 5.000 Kč v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 As 352/2016. Stěžovatel nyní projednávanou kasační stížností brojil proti rozsudku krajského soudu opakovaně; přitom znovu zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč. Vzhledem k závěrům rozšířeného senátu však k platbě nebyl povinen. Má proto právo na jeho vrácení dle ustanovení § 10 odst. 1 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2019

JUDr. Filip Dienstbier v. r.
předseda senátu